

Άρειος Πάγος 706/1973,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΓ' 1973 σελ. 788

Περίληψη: "Ητιολογημένη και ορθή η καταδίκη επί σωματική βλάβη εξ αμελείας του διευθυντού εργοστασίου, αναθέσαντος εις τον παθόντα τον καθαρισμόν μεταφορικής ταινίας εν κινήσει άνευ λήψεως προφυλακτικών μέτρων. - Ουδεμία έλλειψις ακροάσεως, εφ' όσον δεν υπεβλήθη αίτησις. - Ορθή η καταδίκη και διά παράβασιν του διατάγματος περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Κ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Α. ΤΕΝΤΕΣ

Δικηγόροι Κ. Σύλλας, Αλ. Κατσαντώνης

Επειδή, διά της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο αναιρεσειών εκηρύχθη ένοχος σωματικής βλάβης εξ αμελείας, διότι κατά ανελέγκτως δεκτά καταστάνα, ούτος, ως διευθυντής του ζαχαρουργείου Λαρίσης ανέθηκεν εις τον παθόντα το έργον του καθαρισμού μεταφορικής ταινίας εν κινήσει, ης το τύμπανον ήτο ακάλυπτον, χωρίς να λάβη τα άτινα ηδύνατο και ώφειλε, την δέουσαν καταβάλων προσοχήν, προφυλακτικά μέτρα, εκ των περιστάσεων δε ενδεικνυόμενα, μη προιδών το εκείθεν επελθόν αποτέλεσμα, γενόμενος ούτω παραίτιος της εμπλοκής της χειρός εκείνου εις το άκρον του περιστρεφόμενου τυμπάνου και των κατά την μασχαλιαίαν χώραν τραυμάτων, άτινα ακολούθως τω επήλθον. Η αιτιολογία αύτη, εποστηρίζουσα την περί ενοχής επί τη διαληφθείση πράξει κρίσιν, παρίσταται, ειδική και εμπειριστατωμένη, αναφερομένη λεπτομερώς εις τα, εκ των, κατά την διαδικασίαν αποδείξεων, συνηγμένα πορίσματα, εξ ων προέκυψαν τα κατ' αντικείμενον και υποκείμενον στοιχεία του αδικήματος, άμα δε ουδεμίαν ενέχει πλημμέλειαν εκ της απόψεως της δι' αυτής εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 28 του Π.Κ. Εξ ετέρου, το απαγγείλαν την απόφασιν δικαστήριον, μη διαλαβόν εν αυτή τι περί διακοπής του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ενεργείας του αναιρεσειόντος και του επελθόντος αποτελέσματος, ως εκ της υπάρξεως υπουργικής αποφάσεως περί των ληπτέων μέτρων προστασίας κατά τον χειρισμόν παρομοίων μηχανημάτων, προς ην μη επιβάλλουσιν την κάλυψιν των τυμπάνων διά δικτυωτού πλέγματος ούτος συνεμορφώθη, δεν εγένετο παραίτιον ακυρότητος εκ του άρθρου 170 § 2 Κ.Π.Δ. ένεκεν ελλείψεως ακροάσεως, διότι ως εκ των πρακτικών δείκνυται, δεν υπεβλήθη ο ισχυρισμός ούτος εις αυτό. Κατ' ακολουθίαν, οι τα εναντία ως υπόθεσιν έχοντες πρώτος, δεύτερος και τρίτος λόγοι της ενδίκου αιτήσεως, ως και οι συναφείς δύο λόγοι του προσθέτου δικογράφου, αποβαίνουσιν απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Επειδή, διά της αυτής αποφάσεως ο αναιρεσειών εκηρύχθη ένοχος επί παραβάσει και των άρθρων 83 και 56 του από 14/22/3/1934 Πρ. Δ/τος "περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών κλπ." εν συνδυασμώ προς το άρθρον 3 του νόμου ΓπΛΔ/1971 ως εκωδικοπ. διά του β.δ. από 25/8/5/9/1920, διότι επέτρεψεν από την διαληφθείσαν ιδιότητά του εις τον παθόντα εργάτην του διαληφθέντος εργοστασίου, να "προβή εις τον καθαρισμόν του εν κινήσει ευρισκομένου τυμπάνου και χωρίς να λάβη τα κατάλληλα προφυλακτικά μέτρα". Αλλ' ουδ' εν τούτω ενέχει η απόφασις πλημμέλειαν εξ εσφαλμένης εφαρμογής των ειρημένων διατάξεων, εφ' όσον κατ' ανέλεγκτον κρίσιν εγένετο δεκτόν ότι, το τύμπανον αποτελεί μηχανήμα κινούμενον και δη ελευθέρως, ούτω δ' ότι έδει να ήτο εφωδιασμένον διά στερεάς προφυλακτικής συσκευής και δη ενεργεία του αναιρεσειόντος, υπό την διαληφθείσαν ιδιότητα αυτού, εξ ης καθίστατο προς τούτο υπόχρεως, κατ' άρθρον 1 του ανωτέρω από 14/22/3/1934 Δ/τος. Απορριπτέος, άρα, ως αβάσιμος καθίσταται και ο τέταρτος λόγος της περί αναιρέσεως αιτήσεως, τα εναντία στηρίζων.